FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU DE LA SIBIU

aplauze

Anul XXII / nr. 1 / 12 iunie 2015

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU DE LA SIBIU

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

CRAMA OPRIȘOR

Klaus Werner Iohannis
Președintele României

Mulţumindu-vă pentru scrisoarea dumneavoastră prin care îmi adresaţi rugămintea de acordare a înaltului patronaj al Preşedintelui României edţiei din acest an a Festivalului Internaţional de Teatru de la Sibiu (12 – 21 iunie 2015), vă confirm acordarea acestuia pentru ediţia din 2015. Sper că această conferire a înaltului patronaj să constituie un simbol puternic al preţuirii pe care România trebuie să o acorde creaţiei, teatrului şi culturii în general.

Vă rog să primiţi aprecierea mea deosebită pentru succesul şi prestigiul festivalului pe care îl organizaţi, a cărui imagine publică şi valoare internaţională fac cinste numelui instituţiei organizatoare, oraşului Sibiu şi României. Sunt convins că ediţia din acest an va marca un nou reper al excelenţei în domeniul marilor festivaluri internaţionale. Vă rog să demonstraţi încă odată modul în care un oraş poate trăi, investi şi promova dezvoltarea sa democratică şi durabilă prin cultură.

Vă rog să primiţi felicitările mele pentru îndelungata dumneavoastră activitate ca director al festivalului şi urarea de succes în organizarea ediţiei 2015 a acestuia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

acordă

ÎNALTUL PATRONAJ

pentru

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU DE LA SIBIU
ediția 2015

organizat de

Teatrul Național "Radu Stanca"

Președintele României

Klaus-Werner Iohannis

Sergiu Nistor
Consilier prezidențial

9 mai 2015

Ionuț Vulpescu
Ministrul Culturii

Un brand cultural al României

În România, se vorbește adesea despre tradiție după numai trei-patru ani. Nu știu dacă e neapărat rău, dar știu că în țara noastră există și fenomene sau instituții mult mai vechi de trei-patru ani. Instituții care, fără să-și pună problema tradiției, au devenit repere ale vieții culturale naționale. De asemenea, la noi se vorbește mult despre spiritul european, care a devenit, cel puțin în discursul public, un soi de mantră: o formulă magică, prin care se rezolvă totul. Nici asta nu știu dacă e neapărat ceva rău: în România e nevoie, cu siguranță, de mult spirit european, de valori și de reguli europene. Numai că, tot invocându-le, când - și mai ales când nu - trebuie, riscăm să nu vedem Europa de lângă noi. Valorile europene pe care le creează compatrioții noștri. Există instituții culturale despre care se vorbește mult în țara noastră. Cine nu a auzit de Festivalul Internațional "George Enescu" sau de TIFF?

Dar, chiar dacă se vorbește mult, despre asemenea evenimente nu se vorbește niciodată îndeajuns. Pentru ceea ce reprezintă ele pe hartă culturală a continentului și, mai ales, pentru că sunt singurele care ne reprezintă pe această hartă. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este un eveniment care însumează toate aceste caracteristici. Când a fost lansat, în urmă cu 22 de ediții, nimeni nu și-a pus problema tradiției, dar a devenit cel mai important eveniment teatral al României, fără de care peisajul Thaliei ar fi infinit mai sărac. De asemenea, nimeni nu-și imagina că, după numai 20 de ani, FITS va deveni, pentru trupele teatrale din Europa și din întreaga lume, un loc în care vor trebui să ajungă, dacă vor să însemne cu adevărat ceva. Este un eveniment despre care, oricât de mult s-ar vorbi, nu se vorbește îndeajuns. Un festival de teatru, chiar unul grandios (cum este FITS), nu poate rezolva, nici măcar la nivel de imagine, problemele societății noastre. El poate face, însă, altceva, care se dovedește mult mai important, pe termen lung: ne oferă argumente pentru convingerea că putem rezolva aceste probleme. Despre asta ar trebui să vorbim mai mult. Despre modelul FITS. Când am preluat mandatul de ministru al Culturii, am spus că FITS este un bun de patrimoniu imaterial al României. Un bun simbolic, de care avem nevoie poate chiar mai mult decât de anumite bunuri materiale. Nu este înregistrat într-un registru al bunurilor protejate, dar este înregistrat într-un loc din care nu poate fi șters: în conștiința artistică a fiecărui iubitor al teatrului, a fiecărui om de cultură din țară noastră și chiar din Europa. A fi un bun de patrimoniu nu presupune numai obligații, pe care FITS și le îndeplinește oricum, și fără să i-o pretindem noi. Devotamentul întru teatru, întru cultură al organizatorilor lui este desăvârșit. Statutul de bun de patrimoniu imaterial presupune și drepturi. În primul rând, dreptul de a fi protejat de turbulențe financiare sau organizatorice, de a fi lăsat să funcționeze și să se dezvolte autonom, pe baza contractului de încredere între finanțatori și cei care, an de an, îi dau viață. Sau dreptul de a fi promovat de către statul nostru, a cărui imagine o construiește strălucit, prin performanță artistică. În fine, dreptul de a fi considerat un reper după care celelalte proiecte de gen sunt judecate.

FITS ne-a învățat cu performanță. Se cade să fim, de acum încolo, măcar, mai exigenți atunci când proiectăm și finanțăm proiecte culturale. Sunt, înainte de toate, un admirator al FITS și un spectator al nenumăratelor reprezentații de neuitat pe care acesta le-a adus la Sibiu. În această calitate, de admirator, voi susține ideea că FITS, ca bun de patrimoniu imaterial, trebuie să devină o prioritate a Strategiei Culturale Naționale.

Îi felicit pe inițiatorii și organizatorii lui pentru că, într-o epocă de dezinteres și chiar de dezagregare a valorilor, au dăruit României unul dintre brandurile ei cele mai puternice.

Astrid Fodor
Primarul interimar al Sibiului

Growing Smart - Smart Growing, tema ediției de anul acesta a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu suprinde cel mai bine evoluția acestui eveniment de-a lungul timpului. Nu este suficient să crești ca volum, fără a avea o adâncime și o substanță adevărată, iar organizatorii au înțeles aceasta. Încă de la primele ediții Festivalul a prins viață, voință proprie, prin trupele care au participat și prin publicului său. A crescut într-un mod sustenabil și sănătos în fiecare an, prin calitatea spectacolelor prezentate. Calitatea a atras apoi și dimensiunea: Festivalul este cea mai de amploare manifestare de acest gen din spațiul public sibian și una dintre cele mai mari din țară, chiar și din Europa. Orice trupă de teatru bine cotată își dorește să facă parte din acest adevărat fenomen care este Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu.

Festivalul aduce beneficii mari în viața culturală a orașului, este un important punct în oferta turistică a Sibiului, dar eu văd și un alt beneficiu - Festivalul implică întreaga comunitate, fie că este vorba de staff-ul artistic, coordonarea logistică, serviciile administrației locale, firmele care sprijină Festivalul, proprietari de unități de cazare, manageri de restaurante și terase sau public. Festivalul este un loc în care comunitatea se întâlnește și comunică, un lucru care mi se pare extraordinar. Îi felicit pe toți cei care, de pe scenă, dar și din spatele ei, fac ca acest eveniment maraton să fie un succes în fiecare an.

Vă invit să vă bucurați de această sărbătoare care constă în 10 zile întregi de teatru, muzică, dans, jocuri, lumini și culoare.

Scrisoarea Domnului Michihiro Kunishima,
Primarul orașului Takayama (Japonia)

Dragă Domnule Chiriac,
Sper că această scrisoare vă găsește sănătos, bucurându-vă de frumoasele zile ale începutului de vară de la Sibiu. De asemenea, vă rog să primiți cele mai inimoase felicitări cu privire la organizarea Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Bănuiesc cât sunteți de ocupat, în aceste zile, cu organizarea festivalului.

Sunt onorat că am avut și în acest an șansa de a trimite voluntari care să ajute Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, ceea ce este o șansă excelentă pentru ca cetățenii noștri să vadă orașul dumneavoastră minunat. Vă apreciez, atât pe dumneavoastră, cât și pe toți cei care sunt implicați în derularea acestui proiect, pentru sprijinul și înțelegerea pe care le arătați. Așa cum probabil știți, anul acesta trimitem doi voluntari: domnișoarele Sakaguchi și Taniguchi, care sunt amândouă foarte entuziasmate să participe la acest proiect plin de semnificații speciale. Am înțeles că ele vor fi găzduite în casele unor familii din Sibiu, ceea ce nu numai că va fi o experiență extraordinară, dar va fi și un pas important înspre noi colaborări între orașele noastre. Vreau să vă mulțumesc, de pe acum, pentru ospitalitatea și grija generoasă cu care ele vor fi tratate pe timpul ședерii lor în Sibiu.

Îi doresc succes Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu și sper că ne vom întâlni în curând, fie la Sibiu, fie la Takayama. Până atunci, vă doresc tot binele, dumneavoastră și familiei.

Al Dumneavoastră,

Michihiro Kunishima,
Primar orașului Takayama

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

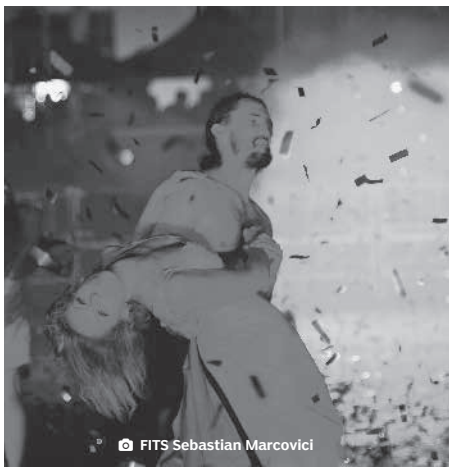
FITS Sebastian Marcovici

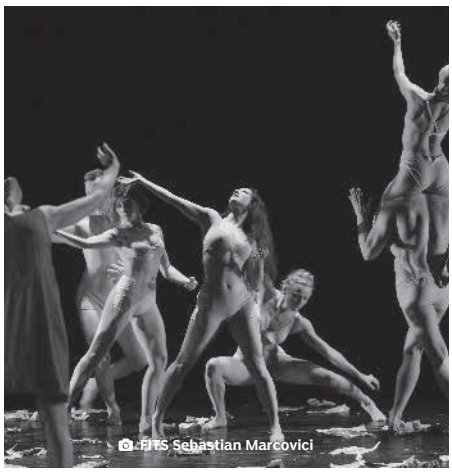
FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

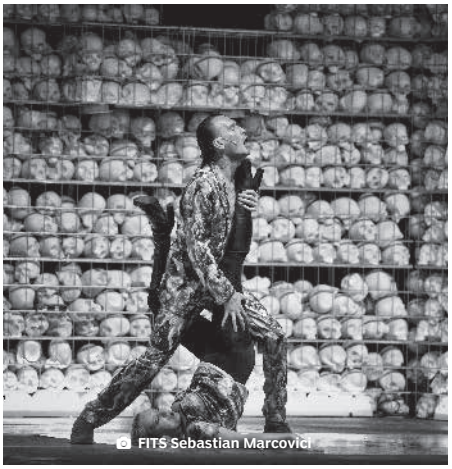
FITS Sebastian Marcovici

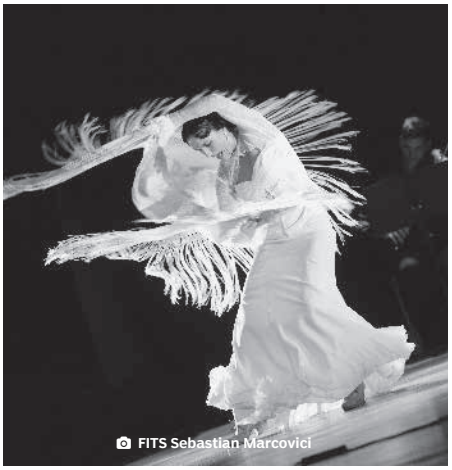
FITS Sebastian Marcovici

Constantin Chiriac

Președintele Festivalului

Dragi prieteni ai frumosului. Vă invităm anul acesta la o ediție de colecție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. De-a lungul celor 22 de ani de existență, festivalul și-a făcut din calitate, o datorie de onoare. Concept și strategie în același timp, Excelența a dezvoltat bunul cel mai de preț pe care un festival și o comunitate îl pot crea: PUBLICUL. O creștere și o dezvoltare înțeleaptă, în acord cu viața – Growing Smart, i-a asigurat de-a lungul timpului și diseminarea teoretică, bază a cercetării, parteneriatelor și viziunii de ansamblu – Smart Growing. Viața, cu profunzimea și contrastele ei, a pus în acord festivalul cu tot ce înseamnă valoare, tradiție și inovație, experiment și perenitate. An de an, festivalul a câștigat în complexitate, devenind așa cum afirmă Eugenio Barba, cel mai important festival cultural din lume. De la visul lui Jean Vilar de a fonda un festival popular, în care energia și valoarea să îmbrățișeze publicul, s-a ajuns la o diversitate culturală fără precedent, ce pune alături – sub semnul calității, toate artele spectacolului cu formele lor genuine și hibride, împreună cu școlile și demersul teoretic. Primim în acest an 427 de evenimente din 70 de țări, în 67 de spații de joc, cu un public estimat de 65.000 de spectatori pe zi, cu nume precum: Deutsches Theater Berlin, Théâtre de la Ville Paris, Théâtre National Bruxelles, Burgtheater Vienna, Schauspiel Stuttgart, Teatrul Național Radu Stanca Sibiu, Meno Fortas Theatre Vilnius, Teatrul Național Cluj Napoca, Kolben Dance Company Israel, Opera Națională Iași, Teatr Polski Wroclaw, Teatrul Odeon București, Teatro de la Abadía Madrid, Teatro Stabile di Torino, Polish Theatre Warsaw, SoNoRo Festival, Flamenco 5 Stars, Cie Mossoux-Bonté, Teatrul Bulandra, Howard Gospel Choir, Badische Landesbühne, Royal District Theatre Tbilisi, NPO Stage 21 Tokyo, Les 7 Doigts de la Main Montreal, State Drama Theater Tbilisi, Theater Group Athena, Jin Xing Dance Theatre Shanghai, Generik Vapeur, Brenda Angiel Aerial Dance Company, Plasticiens Volants. Mai mult de jumătate din spectacolele prezentate în festival se vor desfășura în spații publice, aducând emoția și calitatea spectacolelor unor companii celebre ce au deschis jocuri olimpice sau au participat la cele mai importante evenimente de stradă. Aleea Celebrităților care adăpostește numele: Ariane Mnouchkine, Eugenio Barba, Silviu Purcărete, Declan Donnelan, George Banu, Nakamura Kanzaburo XVIII (ediția 2013) și Krystian Lupa, Lev Dodin, Peter Stein, Peter Brook, Gigi Căciuleanu, Radu Stanca, Martin Hochmeister (ediția 2014), se va îmbogăți în acest an cu alte cinci personalități: Kazuyoshi Kushida, Klaus Maria Brandauer, Neil LaBute, Eimuntas Nekrošius și Joël Pommerat. Bursa de spectacole va dezvolta un proiect – dialog între toate orașele candidate pentru titlul de Capitală Culturală Europeană 2021, în România și Grecia, alături de experți din Comisia Europeană, Președinție și Ministerele Culturii din România, Grecia și Republica Moldova. O delegație de 32 de personalități din China, reprezentând: National Theatre of China, Beijing People's Art Theatre, Beijing Dance Academy, China Cultural International Tours Inc., Beijng Zhongding Huayi Culture Limited Company, Beijijng Evening News, Dalian Yilong Performance Limited Company, Beijing Tianyiyongge International Cultural Art Co. LTD, Zhujiang Theatre Heritage Center, Zhenjiang Bureau of Culture, Radio, TV, Press and Publication, Zhenjiang Art Creative Research Center, Performance Exhibition Company of Sichuan Province, Sichuan Song and Dance Theatre Limited Company, Chuan Theatre of Sichuan Province, People Theatre Art Group and Limited Company of Jintai District Baoji City, 30 Creative Show LTD., Beijing Qingxim Culture Limited Liability Company, vor intra în dialog cu artiștii și producătorii din România și din lume. Universitățile și Academiile de Teatru și Dans vor prezenta, în secțiunea Întâlnirea Școlilor și Academiilor de Teatru, spectacolele lor, iar școlile doctorale din 19 universități din lume vor dezvolta platforma pentru doctorate exemplare în artele spectacolului și management cultural. Conferințele extraordinare în care vom regăsi nume precum: Emmanuel Demarcy-Mota, Joe Melillo, Jin Xing, Roman Dolzhanskiy, Eimuntas Nekrošius, Klaus Maria Brandauer, Krzysztof Pleśniarowicz, Kazuyoshi Kushida, Masahiro Yasuda, Armin Petras, Frank Wedekind, Dan Perjovschi, Andrei Oișteanu, George Banu, Mircea Dinescu, Octavian Saiu, Jim O'Quinn (American Theatre), Ulrich Beck (Berlin Deutsches Theater), Sandra Küpper (Thalia Theater Hamburg), Katja Friedrich (Munchner Volkstheater), Dorte Lena Eilers (Theater der Zeit), Michael Merschmeier (Theater Heute), Detlef Brandenburg (Die Deutsche Bühne). Aceștia vor dezvolta, alături de cărțile publicate de Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, platforma teoretică a festivalului. Programul de voluntari, atelierele specializate, concertele, spectacolele lectură, expozițiile, conversațiile culturale, EFFE, Festival Readings, clubul festivalului, focurile de artificii, vor întregi, alături de alte și alte evenimente, complexitatea ediției cu numărul 22, între 12-21 iunie. Mulțumesc tuturor celor care ne-au sprijinit ca acest festival să fie posibil. În numele întregii echipe a Festivalului, le dorim tuturor participanților și spectatorilor zece zile de grație.

Andrei C. Şerban

Invitație pe scenă

FITS Sebastian Marcovici

A sosit momentul să spunem: *Growing Smart / Smart Growing*. Un îndemn la detașare, la o privire din exterior a realității artistice din jurul nostru. Festivalul Internațional de Teatrul de la Sibiu stă în 2015 sub semnul participării, al implicării inteligente, dar și al retrospectivei atente, care ne îndeamnă la o imperioasă maturizare culturală. Ne aflăm la cea de-a 22-a ediție, la un an distanță de ediția care aducea în prim-plan *Unicitatea în diversitate*.

Anul acesta suntem puși în fața alegerii responsabile, aruncați direct în scenă. Vrei să depășești *convențiile regizorale* ale cotidianului sau vrei să fii un simplu privitor, mult prea timid pentru a trage cu ochiul pe după cortină? Șansa acestei maturizări inteligente devine o exigență pe parcursul acestui periplu. Pentru că nu doar Sibiul va sta în lumina reflectoarelor nouă zile la rând, ci chiar și noi, spectatorii, cei ce vor avea prilejul de a depăși banalitatea privitorului confortabil, pentru a ne înconjura de aplauze.

Dacă edițiile trecute vizau o permanentă raportare la exigențele exterioare, responsabilizându-ne cu o grijă față de coordonatele celuilalt, de data aceasta fiecare dintre noi devine un centru de greutate. Trecem bariera dinspre experiența alterității spre explorarea curată a propriei imagini, a propriului egoism, departe de a pune acest cuvânt în umbra nemeritată care i-a fost atribuită. Pentru că numai prin hrănirea devotată a egoismului nostru, putem fi aproape de celălalt. Să nu vedem în această privire spre sine un gest de (auto)idolatrie, ci, mai degrabă, o redescoperire a potențialului nostru estetic. Suntem niște spectatori / actori egoiști, tocmai pentru că vrem să creștem frumos laolaltă. Cultivându-ne propria frumusețe, respectându-ne propriile simțuri, contaminându-ne cu arta celorlalți, vom reuși să creăm din noi înșine un spectacol desăvârșit. Spectacolul propriului egoism pur și cald.

În 2012, am participat cu toții la ediția FITS ce se desfășura sub cupola crizei, a tensiunii creatoare și motivante. *Crize. Cultura face diferența* a marcat un moment al reciprocității, al revalorizării celuilalt, în încercarea de a ne restabili propriile coordonate.

Ediția din 2013 a promovat *Dialog*(ul), o sistematizare, o aprofundare a cunoașterii mutuale, în care Sibiul nu devenise doar locul care găzduia unul dintre cele mai grandioase festivaluri mondiale dedicate teatrului, ci și oglinda care a nuanțat într-o singură imagine diversitatea și frumusețea scenei internaționale.

Acest demers al nuanțării, al recunoașterii valorice, în baza unei maturizări artistice preliminare a fost continuat în 2014, odată cu *Unicitatea în diversitate*. Numai recunoscând valoarea estetică a celuilalt, puteam păși înspre zodia egoismului curat, a asimilării experiențelor marcante, cu scopul de a ne (re)descoperi propria frumusețe. Nu suntem doar o sală plină de privitori naivi care așteaptă marele gong, suntem o panoplie ale cărei elemente își află treptat propria energie. Ieși în stradă și simte frumusețea, tensiunea spectatorului care trece granița scenei. Frumusețea marilor anonimi care sfâșie cortina, în așteptarea ropotului de aplauze. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu din anul acesta este dedicat fiecăruia dintre noi, este elogiul adus purității egoismului nostru, în care ne putem vedea mai curați, mai deschiși, mai energici.

Lăsați și anul acesta ca teatrul să vă țină de cald și pășiți pe scena marilor destine în care am crezut cu toții. Fiți frumoși, onorabili spectatori!

Alba Stanciu

TRANSGAZ
MAGISTRALA ENERGIEI

FITS 2014 *Antologia pieselor prezentate în secţiunea „Spectacole-lectură”*

Lucrările ce alcătuiesc *corpus*-ul ediției antologiei de piese din secțiunea „Spectacole lectură” a FITS 2014 urmăresc teme centrate în jurul problemelor începutului de mileniu și a menținerii calității umane într-un univers-sistem ce funcționează cu precizie, sub forma unui organism steril dar exact.

Dramaturgul canadian de origine libaneză Wajdi Mouawad, autorul piesei *Ceruri* și regizor al propriilor creații, intră în sfera artei teatrale cu o memorie încărcată de istoria familiei, marcată de trauma războiului și devine un militant pentru afirmarea dramei contemporane (în 2005 refuză premiul Molière). *Ceruri* abundă în situații și imagini care consolidează metafora dramei, apare ca o ecuație a trecutului și ideilor *leitmotivice* ale lui Mouawad. Acestea sunt sudate într-o structură dramatică construită din teme actuale, ca atacurile teroriste, tehnologia, decriptarea mesajelor secrete, susținute de trei situații puse în balanță: realitatea cotidiană, datoria față de umanitate prin evitarea atacului terorist, instinctul supraviețuirii suprapus neputinței în fața pericolului exterminării.

A doua autoare, Angélica Liddell este creatoarea unei drame concepută ca o violentă reacție feminină, îmbinând manifestul politic cu cruzimea post-artaudiană, prin care dezvoltă tema feminității supusă unui proces de adaptare în contextul actual. *Casa forței* este un nucleu al contradicțiilor interioare, în jurul căruia gravitează șirul de experiențe rezervate doar femeii, de la puterea de domina, la umilință și la jocurile erotice (la adăpostul unui *webcam*). Piesa apare ca și confesiune în *crescendo,* avansează până la momente de exorcizare folosind mai multe niveluri de expresie și limbaj, elemente vulgare, replici grotești, într-o alură dominată de temperament hispanic. Aliniindu-se tendințelor dramatice care discută problemele stringente ale momentului, dezumanizarea în era *business*, Alexandra Badea insistă asupra dramei umanului în condițiile oferite de societatea actuală, asupra menținerii propriilor aspirații. Piesa *Pulverizare* (premiată în 2013 de Centrul Național de Teatru din Franța) este un produs al sentimentului înstrăinării și singurătății în mijlocul metropolei și a avalanșei de consecințe ale globalizării. Este vorba de un fenomen recognoscibil, de transformarea omului într-un *gadget* redus doar la funcționalitate, căruia i se interzice posibilitatea de a reacționa la propria sa dezumanizare. Personajele sunt selectate din mai multe perimetre geografice cu condiții economice diferite, aduse la un numitor comun. Relațiile interumane sunt menținute doar prin intermediul internetului și rețelelor de socializare. Jez Butterworth (autor britanic) cu piesa *Jerusalem* (trimiteri către poemul lui William Blake) creează un univers încărcat cu spirit englez, expus în detalii departe de a idealiza mitul comportamentului și stilului insular. Personajele sunt încărcate cu forță și bucurie violentă cu care sunt consumate plăcerile vieții englezești. În continuare, piesa *Limbi adorabile* de Neil LaBute degajă o energie unică, obținută din dialogul între un bărbat în vârstă și o tânără prostituată, bazat pe inteligență, elemente imprevizibile, pe strategii de putere și defensivă. Philipp Löhle în *Numitul Gospodin* aduce din nou o dramă în care termenii „cheie” sunt capitalismul în alternanță cu idei ca *Green Peace* și problema mediului, privite dintr-o direcție detașată și comică. Autoarea Julia Holewińska, prin *Corpuri străine*, pune problema identității sexuale, a schimbări de sex și consecințele acesteia, a respingerii sociale.

Mesaj, evaluare, manifest, drama contemporană expune una dintre cele mai eficiente gândiri filosofice ce sintetizează fizionomia unei ere, privită din perspective multiple. Însă preocuparea prioritară este angoasa cauzată de teama dezumanizării în momentul absorbției de fenomenul globalizării și a urbanismului, menținerea substanței umane, a aspirațiilor, a identității în noul context.

FITS Sebastian Marcovici

Alba Stanciu

CARPATICA

FITS 2015 *Antologia pieselor prezentate în secţiunea „Spectacole-lectură”*

Antologia FITS 2015 cuprinde opt piese, creații ale unor dramaturgi în egală măsură practicieni și teoreticieni. Subiectele pot fi sistematizate în două categorii majore, fie abordând probleme actuale, fie ca incursiuni în perioade cutremurătoare din istoria omenirii (Erik Ehn și Armin Petras). O trăsătură comună este formula de scriitură, cu rezonanțe imediate în sensibilitatea audienței. Temele abordate (iubirea, trauma, comunicarea, violența, șomajul, genocidul, etc.) sunt explorate din perspective pliate formulei de recepție a spectatorului contemporan. *Om fără om (oriunde mă duc, numai de mine dau)* de Valentin Nicolau oferă o largă paletă a condiției umane. Piesa este prezentată de George Banu, care o consideră ca un „testament”, „o operă testamentară îndelung elaborată”, „echivalentul unui mister medieval”. Joel Pommerat (regizor-autor de texte) explorează problema iubirii în mod simbolic și fragmentar. În *Reunificarea celor două Corei*, dramaturgul etalează o serie de tablouri, ca paletă de sentimente și contradicții emoționale, care privesc atât relația de cuplu cât și pe aceea a întâlnirilor ocazionale. *Antisocial* de Bogdan Georgescu trece în alt registru al comunicării, în jurul unei „tensiuni” minore desfășurată în mijlocul unui grup de adolescenți, a căror mod de relaționare este realitatea virtuală, în universul creat de *Facebook*, iPad, etc. Armin Petras (pseudonim Fritz Kater), format ca regizor (Universitatea de Artă Dramatică „Ernst Busch” din Berlin) se alătură seriei de dramaturgi care creează texte după rațiunile practicianului scenei. La fel ca toate piesele sale, *Căutându-l pe INRI* este o provocare pentru posibilitățile teatrale, o aglomerare „haotic-ordonată” de date spațiale, raporturi între personaje traumatizate din pricina experienței războiului. Personajele oscilează între agonie și acceptare, emoții mutilate, căutând mereu un capăt printr-un labirint de fragmente de experiențe, plasate la granița dintre comun și universal. Tânărul dramaturg polonez Pawel Denmiski intervine în drama contemporană cu o atitudine militantă, cu texte destinate crizelor sociale, problemelor financiare și în special concentrate pe noile condiții de funcționare umană în procesul de accelerare a dezumanizării urbane. Este vorba de un teatru critic prin care autorul distilează nepotrivirea artistului și intelectualului într-un context al raționamentelor *business.* Piesa *Diamantele sunt cărbuni care s-au pus pe treabă* transmite un mesaj cutremurător, adresat procesului de pierdere a valorii artistice, intelectuale, umane, de trecere abruptă către o societate nouă, anti-artistică, ce funcționează după rațiunile consumului. O altă temă din sfera „imediateții” contemporane este expusă în mod „direct” de autorul belarus Dmitri Bogaslovski, interesat de relațiile umane într-un mediu al normalității. În *Iubirea la oameni* exploziile violente își găsesc rezolvarea în refugii iluzorii, în alcool și stagnare într-un mediu promiscuu. Piesa *Forme* de Erik Ehn (regizor și teoretician, profesor în cadrul Universității Brown, New York) reprezintă un tablou din ciclul de 17 piese care explorează genocidul, reunite sub titlul *Soulographie* (masacrul Tutsi din Ruanda, Tulsa Race Riot din Oklahoma, etc.), concepute ca entități separate destinate unor viziuni regizorale diferite care gravitează în jurul unui nucleu comun, crima. Autorul creează un univers întunecat, populat cu imaginea victimelor rasismului din diverse perimetre geografice și temporale. Este de asemenea invocat un spectacol istoric american cu protagoniștii Cordelia și Billy McClain (personaje ale piesei) într-un moment de afirmare a artisticității negre, „oferind” în paralel un istoric al violenței și anihilării umane.

Piesele *Antologiei FITS 2015* oferă, fără îndoială, o imagine complexă a contemporaneității, dar mai ales deschideri către practica scenei, către scriitura dramatică ce mizează pe impact, șoc, pe imagini aglomerate, pe instinctul recunoașterii sensului dincolo de text și teatralitate.

FITS Maria Ştefănescu

Diana Nechit

TAKATA

Despre spectacolele – lectură

sau despre spațiile textuale dramatice

Teatrul este o artă a spațiului și a timpului, obligat să-și părăsească dimensiunea textuală pentru a se metamorfoza în spectacol, în reprezentație teatrală. Teatrul este înainte de toate, un organism viu care se înscrie într-un spațiu ce există deja în textul teatral ca și categorie dramaturgică esențială.

În rândurile următoare vreau să încerc să surprind dimensiunea textuală a teatrului, nu neapărat în forma ei livrescă, ci tot într-o ipostază ce ține de zona efemerului artistic, a unei temporalități și spontaneități relative, care la Sibiu a ajuns să primească un spațiu și un timp propriu, intim și anume secțiunea „Spectacolelor - lectură", care operează asupra mea un continuu proces de seducție prin cuvinte. Pornind de la concretețea livrescă a unui spațiu fizic, subsolul răcoros și rarefiat al Librăriei Humanitas, un labirint aproape ezoteric al cunoașterii livrești, unde vocile devin șoapte timbrate, atingerile capătă contururi de ritual simțurilor noastre epurate, deschise și sensibilizate la maxim, sunt lovite de un amestec tulburător de voci, șoapte, mișcări estompate ce ne deschid mii de spații teatrale noi. Didascaliile prind formă, capătă contururi prin vocile expresive ale actorilor, personajele se desprind de învelișul lor textual și plutesc printre coloane, trăiesc, iubesc, suferă, mor și, într-un final, vin să se așeze, docile, peste sufletele și mințile noastre, îmbogățindu-ne, an de an, cu noi identități, cu noi spații teatrale, cu universuri teatrale ficționale, re-create prin fulguranția unui moment de seducție textuală.

Este o practică a FITS ce plasează textul dramatic contemporan în avanscenă și oferă publicului, receptorului, sedus de cuvânt, o premieră textuală ce dobândește voce și corp prin lectură. Particularitatea acestei secțiuni și, poate, artificiul care o face atât de seducătoare în ochii și pentru urechile privitorului / ascultătorului, este prezența în același spațiu, ce devine, prin convenție, teatral – a mai multor instanțe textuale. Instanța auctorială, instanța regizorală, instanța actorială și cea a traducătorului, care face posibil transferul și care conferă penetrabilitate și viață proprie textului original într-o altă limbă, într-o altă cultură. Aceste instanțe, aceste voci multiple ni se dezvăluie treptat în această rețea textuală și acționează asupra privitorului / receptorului ca niște spații concentrice care vin să dezvăluie, rând pe rând, substanța, miezul, nucleul fierbinte al textului dramatic. Lectura, prin valențele sale demistificatoare, interpretative, hermeneutice, este o *mise-a-nu* textuală, care vine să descifreze mecanismele textului dramatic, să dezvăluie succesiv toate straturile practicii textuale teatrale prin lectura participativă și expresivă a instanței actoriale. Cititorul pasiv devine ascultător activ într-un proces de deconstructivism dramatic, prin care, rând pe rând, toate spațiile textului dramatic devin locuibile, se încarcă de o viață proprie, de o identitate nouă. Aceste întâlniri au prilejuit, de-a lungul anilor, o cunoaștere nemijlocită, directă, a esteticii dramatice, a unor autori consacrați. Este o secțiune ce a crescut frumos și inteligent de la un an la altul și care ilustrează direcțiile și stadiul actual al evoluției dramaturgiei contemporane.

Nu pot să nu mă opresc pentru un moment asupra evenimentului Wajdi Mouawad, introdus publicului sibian prin Vlad Russo, autorul traducerii în limba română, Mirella Nedelcu Patureau și a autorului însuși, prin dubla sa ipostază personală și auctorială, care ne-a vorbit cu empatie și cu o forță de seducție impresionantă despre textul *Ceruri*, ultima parte din tetralogia *Sângele făgăduielilor*, o apologie despre puterea distrugătoare a frumuseții, a artei, în general. Abordarea prin lectură, oricât de permisivă și liberă ar părea, la o primă vedere, este una destul de restrictivă, cu legi și tehnici proprii, care, de cele mai multe ori, depășește transpunerea mimetică a textului original. Pentru obișnuințele unui public ce nu vrea să fie „violentat artistic", această cheie interpretativă poate fi una simplistă, comodă, la îndemână, dar care se dovedește a fi o re-scriere dramatică creatoare în care toate instanțele textuale se suprapun și care oferă o fidelitate activă și creatoare asupra textului original.

18 69 Staropramen

Andrei C. Şerban

Textul şi pretextul

FITS Scott Eastman

Nu cred că am avut o experiență teatrală mai percutantă și mai catartică decât cea pe care mi-a oferit-o *Faust*-ul lui Silviu Purcărete. De fapt, este poate primul spectacol la care am cedat complet în fața imaginii, lăsând deoparte orice reminiscență rațională, care să-mi confere siguranța unei înlănțuiri cauzale. Pentru că *Faust* este, înainte de toate, imagine, desfătare vizuală, invazie, manipulare. Pe scena sibiană, capodopera goethiană este dusă pe culmile fanteziei regizorale, purtată prin universul sumbru al mizerabilismului aflat în pragul colapsului și prin maximalismul carvanalesc al abjecției umane.

Experiența inedită pe care această piesă o oferă vine tocmai dintr-o amăgire permanentă a spectatorului. Pentru privitorul pus în fața unui text esențial al culturii universale, povara valorică a poemului tragic german (căci nimic nu poate fi mai apăsător sau mai înălțător decât valoarea supremă a unei opere de artă) devine doar un artificiu exterior, aproape ignorat în totalitate. Spectacolul lui Purcărete excelează prin această schemă: nu se lasă pentru niciun moment copleșit de greutatea (valorică, estetică a) scenariului.

De fapt, una dintre subtemele deduse din experiența teatrală *faustică* vizează această apropiere sfidătoare și aproape profanatoare de miezul iradiant al textului. Respectă acest miez, supunându-i-te, și vei fi doborât. Tratează-l ca pe un inamic cinstit și îl vei putea manipula. Este un exercițiu postmodern de restabilire a raporturilor de forțe dintre spectacol și text, în care cel din urmă trebuie domolit, datorită valorii sale predeterminate ce a favorizat pătrunderea sa în memoria colectivă. Ideea lui Silviu Purcărete merge tocmai pe acest tipar al profanării: textul lui Goethe, în traducerea lui Ștefan Augustin Doinaș, este în permanență subjugat de forța vizuală și demitizantă a scenografiei. Dincolo de scena tenebroasă, care îmbină decorul unei clase anoste, rupte din peisajul comunist, cu elemente preluate din arsenalul satanist, dincolo de machiajul grotesc și de paloarea cadaverică a personajelor, dincolo de corpurile dezgolite și însângerate ale damnaților, dincolo de sunetul când apăsător al unei detonări în surdină, când strident al unei orchestre mefistofelice și dincolo de umbrele presărate de fulgerări maladive, textul goethean devine *pretext*. Iată pariul spectacolului: în ce măsură profanarea textului (adică evitarea căderii într-un formalism cuminte prin care textul este tratat cu o grijă exagerată), înalță spectatorul pe cele mai înalte culmi ale catarsisului. Noaptea Valpurgiei este apogeul sfidării estetice, adică a sublimării acelei anxietăți suferite în fața monoliturilor livrești, într-o experiență limită a visceralului.

Mefisto (interpretat de Ofelia Popii) – o reminiscență carnavalescă în care burlescul și macabrul se iau la întrecere – îl târăște pe Faust (Ilie Gheorghe), readus pe culmile avântului tineresc printr-un artificiu regizoral la fel de grotesc ca însuși personajul diavolesc, prin abisurile voluptății și ale decadenței umane. Este poate cea mai reușită parte a spectacolului, tocmai prin gradul de participare pe care-l implică, dar și partea care suprimă în cea mai mare măsură textul. Cuvântul devine imagine, o imagine vie, autonomă și percutantă, care-și găsește finalitatea tocmai prin impactul agresiv pe care-l lasă în mintea spectatorului. O oaste de omuleți cu capete de porc smulg spectatorii din aparenta comoditate a scaunului, ademenindu-i într-un periplu demonic, cu caracter orgiastic, petrecut chiar în spatele scenei. Barochismul vestimentar oscilează cu minimalismul strident al hainelor de spital, grația gesturilor amfitrionilor luciferici se confundă cu lascivitatea damnatelor ce-și oferă trupurile unor siluete porcine, senzualitatea vocilor care vorbesc despre iubire devin țipetele unei Margarete care-și plânge infanticidul.

Spectacolul lui Purcărete, în explozia de senzații pe care le angrenează, se gustă cu viscerele, oferindu-ne, totodată, certitudinea unei mize sfidătoare, prin care textul se autodizolvă în fața grandorii scenice.

Diana Nechit

Conferințele FITS

une mise-en-abyme a spectacolului teatral

FITS Maria Ștefănescu

Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu este o operă deschisă în care, an de an, se scriu pasaje, se adună referințe, comentarii, se retrasează direcții, se revine la idei poate cândva imperfecte și în care profesioniștii, teoreticienii și practicienii fenomenului teatral se pun sub semnul dialogului, a „creării împreună" a unui meta-discurs teatral ce circumscrie produsul teatral propriu-zis.

Departe de a îngreuna sau de a opaciza reprezentația teatrală printr-o verbalizare ce ar putea, pe alocuri, îndepărta / abate de la esență... Acest discurs critic este o sondare în adâncuri, o oglindă narcisistă a spectacularului care se transcrie pe sine în cele mai bune costume de scenă. Cele două spații – deja consacrate, librăriile Habitus și Humanitas – devin o prelungire, o anexă, un apendice teoretic al spectacolului teatral, un teatru în teatru, în care protagoniștii elaborează un discurs de gradul al doilea, dotat cu o mare forță speculară. Amfitrionii acestui spectacol teatral secund sunt două prezențe teatrale și dramatice de mare rezonanță în spațiul românesc, european și chiar universal: George Banu și Octavian Saiu, în dubla lor ipostază critică și teoretică. Pe cele două scene improvizate se perindă, rând pe rând, toate teatrele lumii în ipostazele și formele lor cele mai exotice și experimentale, creatori ai teatrului japonez, regizori fetiș ai Europei, figuri mitice ale artei performative, făuritori de măști, creatori de coregrafii savante, mânuitori de instrumente fantastice. În fața noastră, amfitrion și invitat, își schimbă *a tour de role* ipostazele discursive. Cirque du Soleil, Peter Stein, Lev Dodin, Pippo Delbono, Wajdi Mouawad, sunt doar câteva dintre figurile mitice care s-au perindat pe scenele improvizate ale celor două librării sibiene. Actori, regizori, profesioniști, practicieni și teoreticieni dintre cei mai renumiți ai momentului, dar și controversați – vin fiecare cu o viziune unică, cu propria oglindă în care admirăm reflexia speculară a unui discurs îndrăgostit de propriul său creator. Teatrul, cu alaiul său de irozi, satiri și bacante reinventate postmodern, în alegorii urbane, în mitologii ale cotidianului, în cortegii ale carnavalescului social și politic, în care alegorice din care de decupează siluetele uriașe ale eroilor și anti-eroilor imaginarului colectiv al secolului nostru, își recâștigă locul și rangul în zona culturalului, mai ales prin puterea lui de identificare, prin acuitatea lui senzorială și emotivă, prin mutațiile ce le operează asupra substanței noastre intime. Toate aceste mutații, aceste transformări din aria spectacolului teatral țin de o extensie a orizontului cultural al receptorului, al primitorului, de o modificare a percepției asupra ideii de spectacol și teatralitate. Substanța intimă a teatrului contemporan este determinată de *mel pot*-ul postmodern ce se traduce printr-o transgresare a genurilor și a formelor estetice, prin absorbția fenomenelor artistice de frontieră aflate la limita dintre artă și experiment și mai ales printr-o nevoie acerbă de meta-textualizare, de discurs critic, de conturare a unei „voci" care să îl rescrie creator prin limbaj.

Festivalul Internațional de Teatrul de la Sibiu demonstrează în cel mai frumos și complex mod posibil liantul intim dintre dimensiunea spectaculară și cea textuală și meta-textuală a fenomenului teatral, tocmai prin crearea unei rețele textuale a unui discurs despre teatru din care se conturează noile voci ale fenomenului teatral contemporan. Această „voce" critică a Festivalului de teatru creează punți între dramaturgi, creatori și public, descifrează ingredientele noilor forme teatrale ale avangardei, dar le și retrasează creator pe cele ale unui clasicism clasicizant, prin tot ceea ce aș numi, aproape tehnic și pragmatic, „dimensiunea editorială și critică" a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu.

Monika Tompos

BRD
GROUPE SOCIETE GENERALE

Întâlnirea școlilor și academiilor de teatru

FITS Paul Băilă

Tu ani în urmă, o asemenea amploare a secțiunii *Întâlnirea școlilor și academiilor de teatru* din Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu părea a fi numai un vis, la care nimeni nu putea spera cu adevărat. Acum, în acest vis, se vor întâlni studenți din toate colțurile lumii, vor putea să studieze împreună, vor putea să împărtășească experiențe și vor putea să lege prietenii.

Prin urmare, visul a devenit realitate, iar studenții de la Sibiu au putut să își găzduiască, pentru început (cu mulți ani în urmă), colegii de la Universitatea de Teatru din Osijek și, de asemenea, să prezinte tema de lucru a unui semestru în cadrul Festivalului Școlilor de Teatru de la Osijek. Spun tema de lucru a unui semestru pentru că, pe atunci, se vorbea puțin, în timpul facultății, de spectacole. Erau teme la care se lucra un semestru, în vederea examenului. Odată, însă, cu înființarea Centrului de Cercetări Avansate în Domeniul Artelor Spectacolului și, implicit, a Studioului CAVAS, aceste teme de studiu s-au transformat în spectacole de sine stătătoare, menite să ofere studenților oportunitatea de a exersa munca cu publicul. Studiul CAVAS oferă acuma împrejurările ideale de a găzdui spectacole ale altor școli de teatru în cadrul FITS..

Spectacole de la Universitatea de Arte Folkwang din Essen, de la Universitatea din Bratislava, din China, Statele Unite ale Americii, de la Leeds Beckett University, sau din Târgu Mureș și București au devenit din ce în ce mai prezente în cadrul festivalului. De asemenea a crescut și numărul spectacolelor produse de școala sibiană de teatru, iar bucuria studenților nici nu poate fi măsurată.

În plus, timp de zece zile, tineri de toate naționalitățile vor participa împreună la ateliere, vor putea învăța de la profesori străini, vor înfrunta probleme de mentalitate, de apartenență la un anumit stil de teatru, de afinități personale și culturale diferite, dar și diferențe în ce privește nivelul de dezvoltare economică a țărilor de proveniență. De ce sunt importante diferențele de ordin economic în contextul unui astfel de eveniment, menit să dezvolte latura creatoare a fiecăruia dintre participanți? Ecartul economic dintre țările apusene și cele din fostul bloc estic se răsfrânge și asupra finanțării sectorului cultural, implicit asupra școlilor de teatru. Condițiile sălilor de repetiție, a unei biblioteci de profil, subvenționarea materialelor de lucru din cadrul unui spectacol sunt elemente demne de luat în considerare și factori aproape esențiali în progresul și performanțele studenților.

În cele din urmă, însă, cum pot transcende aceste diferențe, dacă nu prin confruntarea lor directă? Astfel de oportunități nu numai că deschid orizonturile studenților, dar îi și pregătesc pentru o carieră în teatru la nivel internațional, creând legături care pot deschide porți, oferind avantajul lucrului în altă limbă decât cea maternă și oferind prilejul de a exersa tehnici noi, poate mai puțin cunoscute în Europa sau în România. Stella Adler, Uta Hagen sau tehnica „rasaboxes" a lui Richard Schechner, sunt numai trei dintre tehnicile „performance-ului", care pot fi învățate numai în cadrul unor ateliere foarte scumpe din străinătate și care, la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, au devenit accesibile oricui.*Întâlnirea școlilor și academiilor de teatru* este "un loc de joacă" pentru studenți ai școlilor de teatru de pretutindeni, o modalitate de a se exprima și de a învăța, un imbold de a trece granițele propriei culturi și, de ce nu, un pas mai aproape spre marile scene de teatru ale lumii, care cu ocazia festivalului, poposesc la Sibiu.

Chiar și privitorul de afară are de câștigat de pe urma unei astfel de inițiative. Pe de-o parte, poate fi beneficiarul unor spectacole de teatru de o și mai bună calitate în viitor și, poate, și mai îmbucurător este faptul că tinerii pot lăsa prejudecățile la o parte și pot crea ceva împreună, un lucru de prețuit în aceste vremuri tensionate.

Adina Katona

România prin prisma FITS

FITS Sebastian Marcovici

Pe când se coc cireșele și înfloresc teii, în România se deschide un eveniment artistic de mare amploare, primul în țară ca importanță și al treilea din lume ca și audiență. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu adună 60000 de spectatori pe zi, atât pe străzi cât, și în sălile de teatru. În această perioadă, dinspre Sibiu respiră seriozitate și implicare reflectând peste hotare respect și eminență. Nu mai suntem țara cu cerșetori repatriați, câini vagabonzi și politici corupte, ci suntem un mare organism cultural, care se pune în mișcare cu ajutorul dragostei de teatru și artă prin muncă dedicată, pe bază de pasiuni, parteneriate și voluntariat.

Sibiu devine o mare scenă de divertisment de calitate care adună artiști și spectatori, nu numai locali, ci din toată lumea. Astfel, România se face cunoscută prin deschiderea culturală și dialogurile remarcabile, care ridică mereu standardele artei și patrimoniului, impunându-și o evoluție continuă. Nu putem fi decât mândri că avem arta la picioare în aceste zece zile, că nu trebuie să depunem decât cel mai mic efort pentru a lua parte la minunatul eveniment. Acesta este cu adevărat copleșitor, din toate punctele de vedere, dar mai ales hrănitor din punct de vedere spiritual. Indiferent din ce țară provin, ne alegem dintr-o dată cu niște prieteni minunați în persoana artiștilor care ne aduc o parte din lumea închipuită de ei și ne-o așternîn sălile de teatru, pe pietonale sau în piețele publice ale orașului. Lăsăm la o parte orice diferență de cultură ori limbă, găsim o cale de mijloc, de comunicare și contopire în bucuria experimentării și trăirilor diverse care ne sunt însuflețite cu atâta devotament și pricepere.

Mă simt extrem de onorată că am ocazia de a lua parte activ la acest proces masiv de culturalizare și conștientizare a artei teatrale. Am pornit ca un novice pe calea observării și redării evenimentelor care se petrec cu o intensitate uimitoare în această perioadă a Festivalului și, deși au trecut deja zece ani buni de atunci, încă mă simt la început de drum, copleșită de aceleași emoții și nerăbdare. În peisajul internațional, de-a lungul celor 22 de ani, România s-a impus deja ca un serios și important actor și regizor a unor manifestărilor artelor teatrale unice. A crescut, în fiecare an, prin forța cu care s-a făcut auzită și văzută proiectând înapoi în lume din frumusețea și bogăția evenimentelor FITS care au adus Sibiului onorabilul titlu de Capitală Culturală Europeană în 2007.

Ridicându-se din era post-comunistă, FITS a fost înființat cu scopul de a îndeplini rolul de motor al schimbării sociale, la inițiativa și conducerea, a actorului pe atunci, Constantin Chiriac. Și, într-adevăr, arta și cultura au contribuit masiv la economia și identitatea orașului, conferindu-i un statut internațional, așa cum apreciază și comentatorii străini. Președintele FITS, Constantin Chiriac, consideră că succesul cu care funcționează atât de bine acest motor se datorează celor trei aspecte cheie: dialog, calitate și diversitate. Pe baza acestora trei care, în viziunea lui, nu pot exista în mod independent, ci se întrepătrund, se țese povestea de succes a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu.

Suntem răsfățați anual cu o selecție extraordinara de spectacole și manifestări care nu poate lăsă indiferent nici un spectator sau locuitor al Sibiului, devenit spectator fidel prin convingere și nu prin faptul că locuiește chiar pe scena unde se întâmplă totul. Noi, sibienii, suntem cei mai norocoși locuitori ai țării și facem parte cu mândrie din Festivalul care-i aduce asemenea prestigiu în lume.

Doriana Tăut

UniCredit Țiriac Bank

FAUST

spectacolul pe care nu l-am văzut niciodată. Însemnări de actor

FITS Paul Băilă

S-au perindat aproape șapte ani de când am început să ne jucăm de-a Goethe și timpul a trecut altfel de atunci. Vi se pare ciudat? Și, totuși, din 2007 încoace, în Sibiu, anii nu se mai împart în anotimpuri, luni și săptămâni, ci măsurătoarea se face de la un festival la altul, sau de la un eveniment la altul și de ce nu, de la un *Faust* la altul.Îmi aduc aminte când se vorbea, doar, despre acest proiect îndrăzneț și eram, deja, cu toții emoționați...

Când am început munca efectivă nici nu am realizat cum, de la o repetiție la alta, a început să se nască spectacolul. Cred că am devenit conștienți de măreția și complexitatea lui abia după ce se vorbea peste tot despre el; asta pentru că noi, cei mulți dintre actori, ascunși după gradene, în spatele scenei, sub scenă, în dulap și așa mai departe, nu am apucat niciodată să vedem spectacolul întreg și sunt și acum replici pe care le-am auzit de nenumărate ori în difuzoare, dar nu am putut decât să îmi imaginez ce se întâmplă în realitate.

Gândindu-mă la toate reprezentațiile pe care le-am susținut, la felul în care a fost primit proiectul, la cronicile pe care le-am citit, nu pot să nu zâmbesc. Este minunat, într-adevăr, să joci într-un spectacol atât de îndrăgit și, totuși, pentru mine, este mult mai puternică experiența din spatele cortinei, pe care aș îndrăzni să o numesc „spectacolul de dincolo de spectacol".

Micile ritualuri la care participăm cu toții, fără să le conștientizăm uneori importanța energetică: încălzirea muzicală, pregătirea costumelor, realizarea machiajului, poate nu au aceeași valoare când sunt efectuate solitar, însă la *Faust,* unde atât de mulți oameni fac asta, în același timp, este ca și cum un mic univers se construiește din bucăți de realitate, recompuse, rearanjate, în fața ochilor noștri, iar noi participăm emoționați și nerăbdători, la facerea unei lumi.

Uneori ne întrebăm de unde vine atemporalitatea acestei producții, care, indiferent de locație sau de perioadă a anului, reușește mereu să se joace cu casele închise. Răspunsul poate că vine chiar din chintesența sa actoricească, întrucât pe scenă se perindă actori din trei generații: de la micuțele Margarete și până la impresionantul Ilie Gheorghe, care debordează de energie și vitalitate.

Multe s-au schimbat în toți acești ani: unii actori au plecat, alții au venit, hala Simerom, prima noastră casă, a fost dărâmată, uneori a fost frig, alteori a fost cald, iar publicul le-a trăit pe toate alături de noi. Spectacolul s-a schimbat și el, a devenit mai matur, mai așezat, iar atâta timp cât spectatorii vin mereu, așteaptă în ploaie, unii stau pe scări numai ca să ne vadă, nu putem să nu fim recunoscători, atât celor care au făcut posibil acest proiect, cât și celor care au muncit din răsputeri pentru ca *Faust* să atingă culmile cele mai înalte.

Oricare spirit, porcușor sau vrăjitoare din spectacol reprezintă câte o fărâmă de ceva care, puse laolaltă, alcătuiesc o sferă perfectă, o lume nouă, misterioasă și intrigantă. Fiecare dintre noi a creat un personaj unic care, așezat alături de celelalte, beneficiază de puterea celor mulți și, împreună, copleșesc spectatorul, îl năucesc.

Este o experiență aparte atât pentru actori, cât și pentru cei din public. Așadar, vă așteptăm, și acum, înainte să ne *faustizăm* împreună.

DIGI 24 HD euronews REALITATEA TV

Automobile Bavaria Group

UniCredit Țiriac Bank

Adina Katona

Romania, through the Lens of the Sibiu International Theatre Festival

The article discusses the evolution of the Sibiu International Theatre Festival over the 22 years of existence. Constantin Chiriac, the director of the Festival, attributes the success of the festival to the effectiveness of three key elements: dialogue, quality, and diversity. The article also looks at the way in which this festival (the third in the world, in order of importance) has been the mainspring of renewal and regeneration of the local and regional community by exploiting this invaluable cultural asset, which earned Sibiu the title of European Capital of culture in 2007.

KEYWORDS: CULTURE, COMMUNITY, FESTIVAL, EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE, PARTNERSHIP.

Andrei C. Șerban

Invitation to (Take) the Stage

The Sibiu International Theatre Festival 2015 unfolds under the sign of participation, of intelligent commitment, but also of careful retrospection, which calls for urgent cultural ”coming of age”. This year’s slogan, *Growing Smart / Smart Growing,* will inspire us to travel the road from the experience of otherness to an honest exploration of our own image, giving us the chance to find ourselves more honest, more open, more energetic persons.

KEYWORDS: FESTIVAL, COMMUNITY, PARTICIPATION, IMAGE, ART.

Doriana Tăut

Faust, the Performance I’ve Never Seen: an Actor’s Notes

The article relates the experience of a member of the impressive cast of *Faust,* directed by Silviu Purcărete, (which amounts to about 80 actors), harking back to the earliest rehearsals. In this context, special emphasis is placed on the energy that binds all the actors together from the very moment they start warming up their voice or preparing their costumes. The performers’ greatest regret is that they have never seen the performance, but this is the reasonable sacrifice they are willing to make for the honour of taking part in what can safely be called a remarkable theatrical phenomenon.

KEYWORDS: FAUST, GOETHE, ACTOR, PERFORMER, RITUAL, PERFORMANCE.

Diana Nechit

Of Reading Performances or the Privileged Place of the Dramatic Text

Reading performances – apart from their dramatic, theatrical relevance – have also become the privileged place of ”theatrical debate,” of meaningful interaction through the intimate act of reception, a place of complete freedom, where words and theatrical expression reign supreme. These encounters have helped develop, over the years, a direct, unmediated familiarity with the aesthetic particularities of the dramatic work of many world-renowned playwrights.

KEYWORDS: TEXT, SPACE, LABYRINTH, VOICE, READER, ACTOR.

Diana Nechit

The Sibiu International Theatre Festival Conferences: A *Mise-en-abyme* of the Theatre Performance

In addition to its main, theatrical dimension, the Sibiu International Theatre Festival includes a critical, meta-discursive component that aims to explore the inner workings of the creative process, to stimulate the emergence of new aesthetic principles and new techniques for the performing arts, under the adroit supervision of the two chairs of the Festival’s Conferences and Seminars – George Banu and Octavian Saiu. It is a discursive endeavour that brings together some of the most prominent actors, directors, theatre practitioners and theorists of the moment, all of them open and willing to talk about their artistic creeds, methods and creative anxieties, as an exercise in honesty and introspection.

KEYWORDS: PERFORMING ARTS, CONFERENCES, PUBLICATIONS, FESTIVAL, COMMUNITY, EDUCATION.

Andrei C. Șerban

The Text and the Pretext

Silviu Purcărete’s *Faust* is a magnificent combination of image, visual pleasure, violation, manipulation, whose blasphemous thrust far exceeds the anxiety one feels when reading Goethe’s text. Through its irreverence and its use of a whole arsenal of theatrical devices meant to debunk myths and to bewilder the viewer, the performance subverts the original script, turning the text into a pretext.

KEYWORDS: FAUST, PERFORMANCE, EVENT, TEXT, INTERPRETATION.

Alba Stanciu

The Anthology of Plays Presented in the Reading Performance Section of the Sibiu International Theatre Festival, 2014

One of the recurring problems in theatre and playwriting at the turn of the millennium lies in the exploration of various aspects of human sensitivity, identity, sexuality, etc., in unpredictable, unexpected contexts, shaped by the mechanisms at work in contemporary society. Globalization is investigated not in terms of the advantages it affords, but rather from the point of view of the confusion and the negative effects it has on the individual.

KEYWORDS: PLAYWRITING, PROMOTION, VALUES, AESTHETIC, INTERPRETATION.

Alba Stanciu

The Anthology of Plays Presented in the Reading Performance Section of the Sibiu International Theatre Festival, 2015

One of the essential features of contemporary drama (apart from the exploration of feelings, traumas, and the essence of human nature in an age of consumerism, and the revisting of various historical events) is its close relationship with theatre practitioners. Moreover, the plays also address other major issues of the 21st century, undertaking enquiries into the appalling history of war crime.

KEYWORDS: DRAMA, PROMOTION, VALUES, AESTHETIC, INTERPRETATION.

Monika Tompos

Meetings of the Theatre Arts Schools and Academies

The article deals with the section of the Festival entitled *Meetings of the Theatre Arts Schools and Academies.* Starting out as a small-scale project within the festival, this section has been constantly developing in the past few years, enjoying the benefit of an ideal venue (the CAVAS Studio) and the patronage of the Centre for Advanced Research in the Field of Performing Arts. The *Meeting of the Theatre Arts Schools* section is an excellent opportunity for young actors to meet, to develop artistic projects, and to make their work known.

KEYWORDS: THEATRE SCHOOLS, FESTIVAL, TEACHING METHODS, MULTICULTURALISM, PERFORMANCE.

EDITOR IN-CHIEF: Ion M. Tomuș (ULBS)

CONTRIBUTORS: Anda Ionaș, Adina Katona, Diana Nechit, Cosmin Popescu, Andrei C. Șerban, Alba Stanciu, Doriana Tăut, Monika Tompos, Andreea Tudosă, Philomena Bradford (Brown University, USA)

TRANSLATION COORDINATOR: Anca Tomuș (ULBS)

TRANSLATOR: Georgiana Ardelean

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
Facultatea de Litere și Arte
Departamentul de Artă Teatrală
CENTRUL DE CERCETĂRI AVANSATE ÎN DOMENIUL ARTELOR SPECTACOLULUI (CAVAS)

ISSN 2248-1776
ISSN-L 2248-1176

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

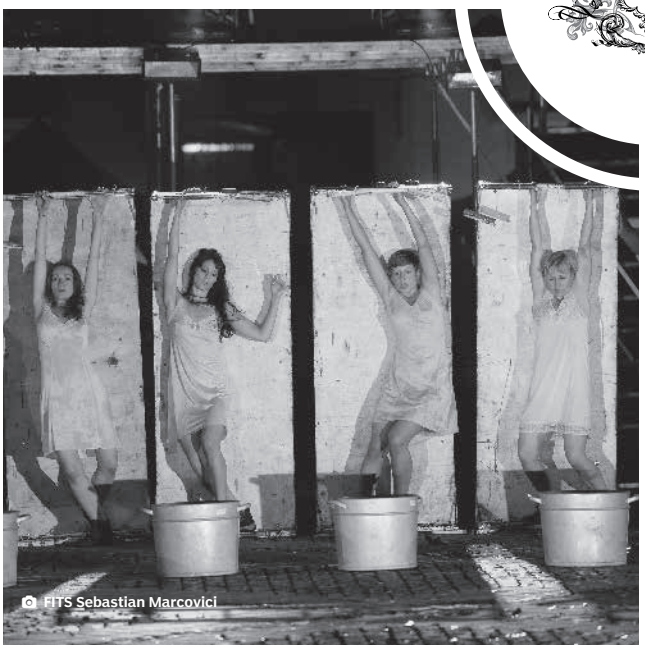
FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

FITS Sebastian Marcovici

Mi-aş vinde sufletul să mai văd acest Faust o dată.
(The Observer, 23 08 2009)

TEATRUL NAȚIONAL RADU STANCA SIBIU PREZINTĂ

FAUST

după JOHANN WOLFGANG VON GOETHE

Scenariul și Regia: SILVIU PURCĂRETE

Decorul și Light Design-ul: HELMUT STÜRMER costumele: LIA MANȚOC muzica originală: VASILE ȘIRLI

orchestrația: DORU APREOTESEI video: ANDU DUMITRESCU

CEA MAI BUNĂ ACTRIȚĂ ÎNTR-UN ROL PRINCIPAL
UNITER 2008

CEA MAI BUNĂ SCENOGRAFIE
UNITER 2008

SELECȚIA OFICIALĂ 2009
FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE LA EDINBURGH

HERALD ANGEL AWARD
2009 EDINBURGH

PREMIU DE EXCELENȚĂ
UNITER 2010